Ügyszám: 1790/P/2007-3.

[…] részére

Tisztelt […]!

Ön állampolgári bejelentésében arra a kérdésre várja válaszomat, hogy a szöveges üzenetek elküldése során alkalmazott kézbesítés-jelentés mennyiben felel meg az adatvédelem elvárásainak.

Kérdésére az alábbi állásfoglalást adom:

Korábban a mobilszolgáltatók által nyújtott úgynevezett „flottakövető" szolgáltatással összefüggésben az álláspontom a következő volt:

„A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (továbbiakban: Avtv.) alapján személyes adat bármely meghatározott (azonosított vagy azonosítható) természetes személlyel kapcsolatba hozható adat, az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés. A személyes adat az adatkezelés során mindaddig megőrzi e minőségét, amíg kapcsolata az érintettel helyreállítható. A cellainformáció alapján történő helyzet-meghatározás nem konkrét személy, hanem a SIM kártya tekintetében alkalmazható, ezért felmerülhet a kérdés, hogy ez az adat személyes adatnak tekinthető-e. A törvény alapján egy adat akkor személyes, ha közte, és meghatározott természetes személy között a kapcsolat fennáll. Tekintettel arra, hogy a mobil telefon – ellentétben a helyhez kötött „vezetékes" telefonnal – személyhez kötődik, és azt az esetek túlnyomó többségében használója magánál tartja, a készülékben lévő SIM kártya helyzetéből az azt használó személy tartózkodási helyére nézve is lehet következtetni.

Ha az előfizető a munkáltató, és a készüléket meghatározott munkavállaló használatába adja, a kapcsolat a készülék és az érintett munkavállaló között folyamatosnak tekinthető. Ebből kifolyólag az ilyen készülékek esetén a cellainformációk alapján meghatározott földrajzi elhelyezkedés a készülék használójának személyes adata."

A fentiek alapján álláspontom szerint az is hordozhat személyes jellegű többletinformációt az előfizetőre nézve, hogy az adott SIM kártyához tartozó előfizetői hívószám a mobilszolgáltató hálózatában elérhető vagy üzembe állt, ahogy az is, hogy elérhető, de nem válaszol a hívásra, vagy akár a hálózat elégtelensége miatt nem válaszol („nincs térerő").

Álláspontom szerint köztudomású tény, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatás igénybevétele során a fent említett, személyes tartalmat is hordozó többletinformációk keletkeznek a hívó fél számára. Különösen igaz ez a mobiltelefonok használatára, ahol a szolgáltatás igénybevételére kifejezetten a készülék (előfizetői hívószám) egyetlen személyhez való kötődése miatt kerül sor, és ahol a nyújtott szolgáltatás műszaki, technológiai jellemzői elengedhetetlenné teszik ezeknek az adatoknak a keletkezését és feldolgozását. Ezért a hívott előfizető akaratából kerül sor ezeknek a hívásforgalmi információknak a továbbítására, tehát a mobiltelefon szolgáltatás használatával az előfizetők hozzájárulnak ahhoz, hogy a hírközlési szolgáltatás teljesítése során keletkező információkat (elérhető/nem elérhető/nem válaszol) a hívó fél megismerje. A szöveges, multimédia üzenetek vonatkozásában ugyanez az elv irányadó.

Továbbá a kérdés megválaszolásához az adatvédelmi szabályokon túl az elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtására irányadó mögöttes polgári jogi szabályokat is vizsgálni kell. A szolgáltatás teljesítésére vonatkozó polgári jogi szabályok szerint van jelentősége annak, hogy a hírközlési szolgáltató a hívást sikeresen továbbította, vagy a szöveges üzenet kézbesítését sikeresen teljesítette-e. A teljesítésnek ugyanis nem csupán a díjak beszedése és a számlázás során lehet jelentősége, hanem a hibás teljesítésből eredő igények érvényesítése terén is. Továbbá az előfizető oldaláról joggal merül fel az igény, hogy a kezdeményezett hívásokról, valamint az elküldött üzenetének kézbesítéséről visszajelzést

kapjon. A postai szolgáltatások körében hasonlóképp működik a könyvelt (ajánlott) küldemények vagy a tértivevényes küldemények kézbesítése, amellyel elsősorban a hivatalos iratok kézbesítésekor találkozunk. Tehát a közlés kézbesítéséhez (akár postai úton, akár elektronikus levélben, akár hírközlési szolgáltatás keretében) jogkövetkezmények fűződhetnek, ezért a feladó a hírközlési szolgáltatótól a polgári jogi szabályok alapján elvárhatja, hogy a szerződésszerű teljesítéséről igazolást adjon.

A fentiek alapján adatvédelmi szempontból nem tartom aggályosnak a szöveges üzenetek elküldéséről szóló kézbesítés-jelentést.

Adatvédelemmel kapcsolatos beadványával forduljon hozzám a jövőben is bizalommal.

Budapest, 2007. november 23.

Üdvözlettel:

Dr. Péterfalvi Attila